

קונטראס

חובת השמירה

יגלה נוראות נפלאות איך שהס' ג-מ"ס בעצמו אויב על
אלו האנשים החפאים לגשת אל הקדשה, כי דיקא במקום
אור גדול מאד מאד, שם מסתובבות הקלפות להכשיל את
בני-אדם.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגניזה ומאפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורינו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן علينا.

ועל-פי דברי תלמידו, מוריינו
תקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס היה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן علينا,

ומשלא בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמיינו
קדושים מגמרא ומדרשים זוהר הקדוש.

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עה"ק ירושלים טובב"א

לא מבעיה אַתָם כלכם,
ברודאי תלויין בראש השנה
שלוי, אלא אפלוי כל העולם
כלו תלוי בראש השנה
שלוי...

(תהי-מורנו, סימן תה)

קונטראס

חובת ה-شمירה

.א.

צָרִיךְ שֶׁתְּדַע, אֲהוֹבֵי, בְּנֵי הַיּוֹקֵר, מַאֲחָר שָׂזְכָה
אוֹתָךְ הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא בָּזְכִיּוֹת חֲנִסָּם, שְׁשַׁבְּרָתָךְ אֶת
כָּל הַמְּנִיעּוֹת וְהַעֲפּוּבִים שַׁחִינוּ בְּדַרְכָּךְ, וְזָכִיתָ לְבוֹא
וְלְהַגִּיעַ אֶל הַצִּיּוֹן הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הַצָּדִיק הַאֱמָת, אֲשֶׁר
שֶׁם אָוִיר הַנְּפָח וְהַזָּךְ (לקוטי-מוֹהָר"ז, חָלָק א', סִימָן יז),
כִּי בָמָקוּם קְבּוּרַת הַצָּדִיק, שֶׁם הוּא אָוִיר הַנְּפָח וְהַזָּךְ;
כִּי הַצָּדִיק יָגַע וַתַּרְחֵח בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְּבָרֵךְ כָּל יִמֵּי
חַיָּיו, וְזָכָה לְהַגִּיעַ לִמְהַ שַׁהְגִּיעַ וּכְיוֹן, וְגַכְלֵל בָמָקוּם
שַׁגְכַּל וּכְיוֹן, עַד שְׁפָרְבָּקָה נִשְׁמַתוֹ לְגַמְרֵי בְּאַין סָוף
בָּרוּךְ הוּא, כִּי כָל יִמֵּי חַיָּיו הָיָה בָּטָל וּמַבָּטָל בְּעִינֵי
עָצָמוֹ לְגַמְרֵי, וּנְעָשָׂה מַרְכָּבָה לְשִׁכְינָה, עַד שִׁישׁ לוֹ

כח המושך למשך את כל היעולם פלו אליו יתברך, אף עקר העופות הלא מתחמת פמ' המקרים, שמכריכים ודורחים את כלל נשות ישראל לברך ממנה, וזה כלל המגניות והעכובים לבוא אל הצדיק (שם, סימן ע'). אבל עכשו בעת הסתלקות הצדיק במקומ גניזתו, שם חלחת מחזק טמונה ונגנוו שם גוף הצדיק, שם הוא אויר הנח ותזה, שם כבר אי אפשר לעכב ולמנע את האדם כלל מהתקרב אליו יתברך, כי דיאא במקום גניזתו שנגנו הצדיק, שם מקשר גופו ונשמה בקשר אמץ וחזק אחד, הנשמה עלתה למעלה, ובגוף נשאר בקברו, וכשהבא בר ישראל אליו וצועק וボכה על צרת נפשו ובקשת ומתחנן ממנה יתברך בזכות הצדיק מקדוש ומהנורא ששוכן פה, על-ידי זה יורדת נשמהו ומתחברת אל גופו, ונעשה במקום זה אויר הנח וחזק, שתפלת בר ישראל שמתפלל על קבר הצדיק, עולה למעלה אליו יתברך, ונשמעת ונתקבלת אצל יתברך, אשר זהה מעלה ההליכה אל קברי הצדיקים, לבוא בכל פעם אל קבר הצדיק, ולהשפטם שם, ולבקש

וְלֹא תִתְחַנֵּן וְלֹא תִתְוֹדֹת עַל כֵּל עוֹנוֹתָיו וּפְשָׁעָיו שֶׁחָטָא
וּפְגָם כָּל-כֵּה, וּעַל-יְדֵי שְׁמַת עֲקָשׁ שֶׁם, וּמִרְבָּה
בְּתִפְלָה וּבְקָשָׁה, עַל-יְדֵי זֶה נָכוֹן יְהִיה לְבוֹ וּבְטוֹבָה,
שְׁתִפְלָתוֹ לֹא תִשְׂוִיב רִיקָם, וּמִתְעַלָּה מִעַלָּה מִעַלָּה; כִּי
בָמָקוֹם גִּנִּיזָת הַצָּדִיק, שֶׁם הוּא אָרוּר הַנְּחָה וּמְזָה, וְאֵין
שָׁוֹם רִיחָן סָעָרָה יִכְׁלֶה לְבַטֵּל אֶת תִּפְלָתוֹ וּקְולָו, כִּי
שֶׁם הוּא כַּמָּה הַמּוֹשָׁךְ שְׁגָמְשָׁכָת אֶלְקוֹתָו יִתְבָּרֶךְ
לִמְטָה, וּמְرַגִּישׁ אֶת הַפְּעָם הַעֲלִיוֹן מָרוּם גָּבָהִי
מָרוּםִים מִכָּל הַעוֹלָמוֹת; וּעַל-כֵּן אָשָׁרִי וּאָשָׁרִי מֵי
שְׁזֹכָה לְבוֹא וְלֹהַשְׁפֵּטָה עַל קָבֵר הַצָּדִיק, שֶׁאוּ
יִרְגִּישׁ נָעַם הַעֲלִיוֹן הַגְּשָׁפָע מִלְמַעַלָּה, וּזֹכָה
שִׁיתְגַּלְהָ אֶלְיוֹן הַכְּבוֹד הַעֲלִיוֹן שַׁהוּא מֶלֶא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדו, שִׁירְגִּישׁ תָּמִיד אֶת אַמְתָת מִצְיאוֹתָו יִתְבָּרֶךְ,
אֵיךְ שְׁאֵין שָׁוֹם מִצְיאוֹת בְּלֹעָדָיו יִתְבָּרֶךְ פָּלָל, וּהַפָּלָל
לְפָל אֶלְקוֹת גַּמָּור הוּא, אָשָׁר זֹהַי בְּחִינָה שֶׁל אָרֶץ
יִשְׂרָאֵל (שֶׁם, חָלֵק ב', סִימָן עא). אֲךָ זֶה לְעַמֶּת זֶה
בָּאים שֶׁם הַחֹזְבָּלִים, וּרְזָצִים לִמְבָל לְאָדָם הַבָּא
לְהַשְׁפֵּטָה עַל קָבֵר הַצָּדִיק, שֶׁזֶה כָּל הַמְנִיעוֹת
וְהַעֲפּוּבִים שִׁיַּשׁ לְכָל אַלוֹ אָשָׁר כָּבֵר זֹכִים לְבָא אֶל
קָבֵר הַצָּדִיק, כִּי דִיקָא שֶׁם יוֹרֵד נָעַם הַעֲלִיוֹן מָרוּם

גביה מרים, ומAIR לאדם אור צח ומצחצח, אך האדם שחתא ופגם ובפרט בפגם הבירית, שזה נקרא חבלה שחהל בנפשו, כמו שתרגם אונקלוס על (בראשית ו, יג) : "כִּי הַשְׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דֶּרֶפּוֹ עַל הָאָרֶץ", ארי מבילו כל בישרא אנש ית ארוחיה על ארעה, שזה פגם הבירית הווצאת זרע לבטלה, הנקרא השחתה, ותרגומו חבלה, בכל זה נבראו קליפות המעלימות ומסתיירות ומכסות את הנעם העליון; ועל כן עלייך אהובי,بني, לדעת, מאשר שזקה אותך הקדוש ברוך הוא להגיע אל מקום קדוש ועליון ונורא מאד מאד, מקום קבורת הצדיק, אשר דיוקא על ידו אתה יכול לזכות לתקן נ齊ח, לזכות להתוויות אליו יתברך, ולهزעיה את כל החצים שנכנסו בה, ולחרור ולהצלל בו יתברך; כי עלייך שזוכים להתוויות אליו יתברך על כל מה שחתא ופגם ופשע בזה העולם, ומוציא את הארוופים הרעים מעצמותיו, עלייך זה זוכה לךAIR בו אין סוף ברוך הוא (שם, חלק א', סימן ד'). אך עלייך לדעת, שדיוקא שם מתגברת הסטראה אחרא מאד מאד, כי דיוקא שם עומד הפטמן דמן

בעצמו, וambiliah כל מיני פערות ופסולת, כדי לבלבל את האדם, שלא יזכה לשפה שיח ותפלה לפניו יתברך. ודבר זה רואים בחוש, איך שדיוקן במקומות הקדושים, קברי הצדיקים הגדולים במעלה נוראה ונפלאה מאד, דיוקן שם באים כל מיני פריצות ומתחעים, כדי לבלבל את נפשות ישראל הבאים להתפלל על קבר הצדיק. כמו שרואים בחוש אצל הארץ הקדוש של התפאה רבינו שמעון בר יוחאי, דיוקן במקום קדוש ועליו נורא מאד כזו, געשית ערבותיה גדולה, שבאים כל מיני פרוצים ופרוצות במלבושים של נאר ושמץ, כדי לבלבל את נשות ישראל הבאים להתפלל שם. ובמordan הוא אצל רגנו הקדוש והנורא בעיר אומן, דיוקן במקום קדוש ועליו כזו שהבטית רגנו זויל, אשר מי שיש היה חזק וא Miz ויבוא אל ציונו הקדוש, וימן פרוטה לאזרקה בעבורו, ויאמר שם העשרה מזמור תהלים הנקראים 'תקון הכללי', אלו אם עצמו וגבתו עונותין, גניח את עצמו לארכו ולרחבו לעשות טובה לאדם ויוציאו מהשאול מתחית ומתחתיו, דיוקן במקום הנה

מתאפסים כל מיני ערלים, פרויצים ופרוצות ברגדי שחץ ונאור, כדי לקבל את כל אלה הבאים להתפלל שם. ועל כן מאי מאי אבקש אותה, אהובי,بني היכר, מאחר שזכית לעבר על הפל, ולשבור את כל המגימות, וזכית לבא אל ציינו הקדוש של רבנו ז"ל שהבטיחנו הבטחה זו, עלייך לדעת שהיaea שם יבואו כל הגויים והערלים ברגדי שחץ ופרוצות וכל מני תועבות וכו' וכו', והכל כדי להכשיל את נשות ישראל בראשיות אסורים ובהרהוריהם רעים, ולקרר את ההתעוררות שמקבלים שם. ולכן הו זהיר מאד אהובי,بني היכר, לא להסתובב ברחותבות, ושלא יהיה לך שום עסק ומשא ומתן עם הטעמים הערלים אלו, אל תעשה עמם שום עסקים, אלא זכר לשם מה אתה אל המקום הקדוש והנורא זהה, לשפה שיח ותפלה אליו יתברך, ולבקש ולהתמן על נפשך, ולזופת להגיע אל תקון עליון ונורא מאד, מקום אויר הנח והונח, מקום שיורד שם הנעם העליון במדרגה בכיר גבורה. אך זה לעומת זה עלייך לדעת, שעומד כאן הפט"ה-ם בעצמו, ו מביא פה כל

מִנִּי עַרְלִים וּעַרְלוֹת, פְּרוֹצִים וּפְרוֹצּוֹת, כֵּדי
לְהַכְּשִׁיל אֶת נָשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת
זְהִירִים מִאָד מִאָד, וְלִידֻעַ דָּבָר זוּה, שֶׁלֹּא יְהִי לְךָ
שָׁוֹם עֲסָק עַמָּהֶם כָּלָל, אֶל תָּקַנֵּה אֲצָלָם שָׁוֹם דָּבָר
כָּלָל, כִּי כָּל זוּה הוּא עַצָּת הַיּוֹצֵר הַרְעָע, שְׁבָאים לְמִכְרָה
מִצְיאוֹת, סְמִרְטוֹטִים וּנְבָלִים, וְעוֹשִׁים מִהְמָקוֹם
הַזֶּה שָׂוֹק פְּשָׁפְשִׁים, וְהַכְּל כֵּדי לְהַכְּשִׁיל בְּרָאִות
אֲסּוֹרֹת, וְתַדְעַ שְׁאָפְלוּ הַכְּל פִּיהֶם הַטְמָא מִטְמָא
וּמִתְמָטִיא אֶת הָאָדָם (לִקּוֹטִי-מָוֹהָר"ן, חַלְקָה א', סִימָן
מְג); וְעַל-כֵּן, אֲהֹובי, בְּנֵי הַיּוֹקֵר, אֶל תִּשְׁבַּח שְׁבָאת
לִמְקוֹם קָדוֹשׁ וּנוֹרָא וְעַל-יוֹן כֵּזה, כֵּדי לְקַבֵּל תְּקוּנָה
מִהַצְדִּיק, וְעַל-כֵּן רְזִיז וּבְרָחָה לְךָ אֶל מִקּוֹם קָדֵשׁ
הַקָּדְשִׁים צִוְּנוּ הַקָּדוֹשׁ, וְתִשְׁפַּךְ שִׁיחָם וְתִפְלָה אֲלֵינוּ
יִתְבְּרַךְ, שִׁיחָוס וִירָחָם עַל-יךָ, וַיַּצְילךְ מִכֶּל אַלְוָה
הַקְּלָפּוֹת שְׁבָרָאוּ עַל-יְהִי עֲוֹנוֹתִיךְ הַמְּרַבִּים, וְאֶל
תְּהִיא נִמְשֵׁךְ אַחֲרֵיכֶם. כִּי רֹאִים בְּחוּשׁ, אֲשֶׁר דִּיקָא
בִּמְקוֹמוֹת הַקָּדוֹשִׁים שֶׁל גָּדוֹלִי מִבְּתָרֵי הַצְדִּיקִים
הַזּוֹכִים לְמִזְנָן אֶת נָשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים אֶל-יהם,
דִּיקָא שֶׁם מִתְגָּבְרִים וּמִתְפַּשְׁטִים הַפְּרִיצּוֹת וּמִשְׁמֹץ,
כֵּדי לְהַכְּשִׁיל אֶת נָשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּרָאִות אֲסּוֹרֹת

ובהרהורים רעים, כמו בציון רבי שמעון בר יוחאי, ובמורן אצל רבו זיל, והכל כי הפט"ם יודע שכאן הוא המקום שיכולות לזכות לתקן עליון ונורא מאד, ועל כן מתחפשות שם הנטמה של הפריצות והגאות מאד מאד, ועל כן צריכים לשמר מאד מאד שלא תהיה לו שום שכות אל הטראה אחרת כלל, וזה דיקא יזכה לקבל את תקונו הגנachi.

ב.

צריך שתדע, אהובי, בני פיקר, שכלל אדם בכל זמן צריך שתהינה לו עליות וירידות כל ימי חייו, כי אי אפשר לעלות מדרגה לדרגה, כי אם על ידי ירידה שקדם אליה, כי הירידה היא תכילת העליה, ומחמת אלו הירידות, הרבה נכשלו ונפלו ונתרחקו לغمרי מאד, כי אז בעת ירידה צריכים התמצוקות עצומה לחזק עצמו על כל פרט ופרט, ולחזק מעמד לא להשבר ממשום דבר שעולים יהיה איך שייה ויה מה שייה. ועיקר הפט האROL הזה להתקזק מקבלים דיקא עליידי הצדיק האROL

במַעַלָּה נוֹרָאָה וּנְפִלָּאָה מַאֲד, שֶׁכּוֹל שְׁעוֹלָה יוֹתֵר וּיוֹתֵר בְּהַשְׁגּוֹת אֱלֹקָות, עַל-יְדֵי־זֶה הוּא יוֹרֵד מַטָּה מַטָּה, כִּי הַצָּדִיק הַגָּדוֹל בָּמַעַלָּה נוֹרָאָה וּנְפִלָּאָה מַאֲד, זֹכָה לְהַשִּׁיג בְּכָל פָּעָם הַשְׁגּוֹת נוֹרָאות וּנְפִלָּאות עַד אֵין סֻוֹף, שֶׁהֵם רְחַמִּים יִתְבָּרֶךְ, וּמַזְרִיד אֶת זֶה עַל כָּל הַיְרוֹדִים וּהַגְּפוֹלִים, וּמַעֲוָרֶר וּמַתּוֹזֵק וּמַאֲמַץ אֹתָם בְּעֻזּוֹת וּעֲקָשָׂנוֹת דִּקְרָשָׁה, שֶׁלֹּא יִפְלֹא בְּרַעַתְמָם כָּלָל, אֶלָּא יִחְזִיקֵוּ מַעַמְדָה וּמַאֲכָב בְּכָל יַרְידָתָם וּנְפִילָתָם. אֲךָ דָּא עַקָּא שְׁהַסְּמִינָה אָוֶרֶב מַאֲד מַאֲד עַל אָלוֹ הַגְּפָשָׁות הַרְוֹצָות לְהַתְּקִרְבָּה אֶל הַצָּדִיק הַאֲמָת, וּמַעֲוָרֶר עַל הַצָּדִיק וּהַחֲכָם הַאֲמָת כָּל מִינֵי מְחַלְקָת וּמְרִיבָות וּהַעֲלָמוֹת וּהַסְּפָרוֹת, עַד שֶׁאֵין יָדָיעִים הַיְכוֹן מֵשָׁה שׂוֹרָה וּמַיְכוֹן אַהֲרֹן שׂוֹרָה, וַיְהִי כָּל אֲרִיכָות הַגְּלוֹת שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל, שֶׁכּוֹל אַחֲרֵ שְׁבוּר וּנְשָׁבֵר מְרַב פָּאוֹתָיו וּמְדוֹתָיו הַרְעָוֹת, וְאֵינוֹ יָדָע אֵיךְ לְהַתְּקִרְבָּה אֶל הַצָּדִיק וּהַחֲכָם הַאֲמָת, כִּי מְרַבְּרִים עַלְיוֹ כָּל דָּבָר אָסּוֹר, וְהָאָדָם נִכְנֵס בְּסִפְקוֹת וּבְקָשִׁיות גְּדוּלֹות עַל הַצָּדִיק, עַד שֶׁהֵוָא בְּעַצְמוֹ נְשָׁבֵר, אֲשֶׁר בְּשִׁבְיל זֶה בְּעַצְמוֹ סּוֹבֵל הָאָדָם מִה שְׁסּוֹבֵל; כִּי בְּאֲמָת אָם תְּיִהֵה הָאָדָם מִתְּקִרְבָּה אֶל

הצדיק האמת, אפילו ששהיה המכבי גרווע בעולם, ואפלו שהיו לו מירידות ונהנפילות המכבי מגנות, עם כל זאת היה יודע שהירידה היא פקלית העליה, שעליו להתחזק ולהתאפשר ביותר שאת וביתר עז ברצונות ובכטופים לחזר אליו יתברך, וככל שהיה בורח אליו יתברך, על-ידי זה היה מעהלה מעלה מעלה. כי זו הפקלית בזה העולם — לא להשאר למיטה, אלא מכל ירידת ונפילה ארכיכים לחזר אליו יתברך יותר ויוטר, כי הירידות והנפילות הן בשביב להגביה ולחרבות את המשק והכטופים לחזר אליו יתברך, וזה עקר מעלה בר ישראל, שאינו מניח את עצמו בשום פנים ואפנ לפל, ואפלו שנופל במקום שנופל, על-ידי גדל כח הצדיק שמאיר בו אמתת מציאותו יתברך, הוא מתחזק בכל מיני התמצוקות שבעולם לחזר אליו יתברך. אבל ארכיכים לזה כח גדול מאד, וזה הכח מקבלים דיקא, על-ידי גדל כחו של הצדיק האמת. אבל גם על זה מתפשט הפט"ד-ם"מ מאד מאד, לא להנימ את האדם להיות מקרוב אל הצדיק. ועל-כן הצדיק והחכם האמת אףו בעת

שְׁבָסְטָלֶק, הוא עוסק בתקון ניטמות ישראל, כי הצדיק הולך תמיד מעלה מעלה, כי כל תשוקתו תמיד לעלות מדרגה לדרגה, וזה עבורתו כל ימי חייו, לעלות תמיד מעולם לעולם ולחשיג יותר השגות אלקיתו יתברך, אשר הוא עד אין סוף, ואפלו כשבולה למקום שעולה, אינו מסתפק בזאת כלל, רק חותר ומתגעגע יותר וייתר לעלות מדרגה לדרגה, אבל אי אפשר לו לעלות מדרגה לעליה, כי אם עליידי ירידה שקדם עליה, וכל הימים שהצדיק והחכם האמת מי בזאת העולם, אף-על-פי שהוא צדיק גדול בדרגה עצומה מאד, אף-על-פי-כן יש לו בחינת ירידה לפि בחינתו קדם כל עליה, כי אי אפשר לעלות, כי אם עליידי ירידה, אבל בונאי הירידה והגפילה של הצדיק הן מדרגות גדולות לגבנו, אבל לגביו הצדיק נחשב דבר זה בחינת ירידה, כי אפלו שנתקע אתה עצמו מאייה יחויד ומאייז דבקות, זה כבר נקרא אצל הצדיק בחינת ירידה, ועל-ידי-זה הוא עולה יותר וייתר, ובכל שעולה יותר וייתר, הוא מוריד את עצמו אל הירודים והגפולים והמשלכים

במתאותיהם ובמדותיהם הָרְעֹות, ומעלם ומגבייהם
אליו יתברך.

ועל-כן מעלה גדולה ונפלאה מאי לחיות
מקרב אל הצדיק האמת והחכם שבדור, שיש לו
חכמה עמיקה איך לעלות פמיד מעלה מעלה,
וליד גם מטה מטה, כי ככל שעולה למעלה הוא
יורד גם למטה להגבה ולקרב את כל הרחוקים
ומנפולים, אבל כל זה הוא בעת חיים חיתו, אבל
שנסטלך מזה העולם, ושם בעולם הבא אין שיכת
ירידה, והצדיק משתווך אף-על-פי-כן לעלות גם
שם בכל פעם מדרכה, כי אף-על-פי-
שנסטלך במקום שנסטלך, וזכה לרוב טוב האפן
אשר "עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למתקה
לו" (ישעיה סד, ג), אף-על-פי-כן הוא חפץ לעלות
יותר ויתר, כי לגודלו אין חקר, כי גם בעולם
העליון בעולמות למעלה, יכולים לעלות
מעלה מעלה, אבל אי אפשר לעלות, כי אם על-ידי
ירידה, ושם אין שיכת ירידה כלל, ועל-כן כשבא
אחד על גביו וצועק על רבוי עונותיו, שהם

בוחינת ירידות של כל אחד ואחד, או גורם מענוג גדול להצדיק, כי הצדיק מזריד את עצמו למקום ירידתו של זה שבא על קברו להנשע שם, כי כבר הבטיחנו שאין שם ירידה בעולם שלא יוכל להושיעו ולהעלותו משם סוף כל סוף, או נחשב הצדיק כאלו הוא ירד בעצמו, ועל-ידי-זה הצדיק עולה עוד לעילא לעילא למלחה ולמלחה לפיה בוחינת מדרגתו ושהשגתו.

וזו מעלה נסיעה על קברי הצדיק, ובפרט אל ציונו הקדוש של רבי זיל, שמאד מאד הזהירנו לבוא שם, ובפרט על ראש השנה, לבקש ולהתמן על נפשו, וזה הצדיק יורד אל האדם שפירושו כל شيותו אליו יתברך, וምפרש את כל עונותיו המרבים והעצומים, ומהצדיק הבהיר לו לירד אל זה האדם, וזה נקרא בוחינת ירידת הצדיק, כי אמר-כך עולה הצדיק מעלה מלחה, כי זוכה אמר-כך להשגות יומר אבוחות, וזוכה לחתר ולמצא עוד חסדים נפלאים ונעלמים מאד מאד, ולגלות אותן מהעולם אל הגלוי, באפן שיכל

להוציאו ולהעלות את זה שבא אל ציונו הקדוש, שיכל להעלות אותם אפלו מהירידה העצומה שירד עבשו לשם, וαι אפשר להוציאו ולהעלותו, כי אם על-ידי חסדים חדשים לגמרי, מאחר שפגם וחטא כל-כך מרבה מאד, רחמנא לצלז, אבל גדל כח הצדיק הו, שMESSIAH גם עתה חסדים חדשים נפלאים מאד, שזהי התוערות בתשובה שמקבלים דינא בקבר הצדיק; כי בשאדם בא אל קברו של הצדיק האמת, וושאך את לבו כמים, וymbaksh ברוחמים ובתחנונים ממנו יתברך, ובזוכה וymbacha שמים הארץ, שיזכה לצאת מכל פאותיו המגנות ומיידות והנפילות שלו, ומפרש את כל שיחתו, ומתונעה בפרטיות כל מה שעבר, והצדיק אריך לרעת אליו, ואחר-כך כשבולה, הו מורייד חסדים ורוחמים חדשים נפלאים מאד, ועל-ידי חסדים האלה מעלה ומושיע גם אותו שנפל אל זאת הירידה, וזה עקר התענוג והשעשוע של הצדיק יותר מכל תענגgi העולם הבא שיש לו — כשבועשה טובה נצחית לאיש היישראלי שירד למקום שירד, כי זה עקר בעודתו בחיו ולאחר

הסתלקותו, שהוא עומד ומשמש במרום, כי עקר הבודה והشمיש של האדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, הוא לעוד לישראלי בכלל ובפרט בעית צרתם; כי עקר הארץ הגדולה מכל הארץ היא צרת הנפש, ועל-כן לשאדים בא אל קבר הצדיק, ומפרש שם את כל שיחתו וכל מה שעובר עליו, אזי הצדיק יורד אליו, שזה בחינת ירידת לפצדיק, כי הצדיק נמצא ברום גבוי מרים בהיכלו האגנו, והוא יורד אל זה שבא אל קברו, כי כשבא בר ישראלי לקבר הצדיק, אז הוא מorig את בחינת נפשו, רוחו ונשמו למטה אל המקום שגופו טמן, ועל-ירידזה היה נעשה יהוד גדול ועליון מאד, ובזה שהצדיק יורד אליו, נחשב בחינת ירידת לפצדיק, ועל-ירידזה יכול לעלות עוד יותר מעלה מעלה, ומשיג השגות אלקיות, שם רחמים רבים, רחמים עצומים, ומorig את זה אל זה האדם השופך את לבו שם, ועל-ירידזה נתעורר האדם בתשובה; ועל-כן רואים על-פי-רב איך שאדם בא אל קבר הצדיק, ונתעורר שם מאד מאד בתשובה שלמה, שזהו סוד שהצדיק יורד אז מרים

אֲבָהָי מְרוֹמִים אֶל קָבָרוֹ, וּמְוֹרֵיד חֲסָדִים וּרְחָמִים רַבִּים עַל זוּה שְׁמַתְבּוֹדֵד וּמְתַפֵּלֵל וּמְתַחְפֵּן אֶלְיוֹ יִתְבְּרָךְ, שִׁיחָוֹת וִירְחָם עַלְיוֹ לְצַאת מַעַמֵּק הַרְעָ וּמַחְשָׁךְ שֶׁלֹּוּ, וּעֲלֵי יְדֵי־זֶה שְׁמַמְשִׁיכִים אֶת הַצְדִיק לִמְטָה, עֲלֵי יְדֵי־זֶה נְתֻעָרָרִים רְחָמִים וּמְסָדִים עֲצָזִים עַל הָאָדָם, שָׂוֹהִי הַתְּעָרָרוֹת שֶׁלֹּוּ. אֲךָ צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר מִאֶד מִאֶד שֶׁלֹּא יִדְבְּקוּ בּוֹ הַקְלָפּוֹת; וּעֲלֵיכֶن הַזָּהָיר הַאֲרִיזָיל לִילָה רָק אֶל קָבָרִי הַצְדִיקִים, וְלַהַשְׁמֵר מִאֶד מִאֶד לֹא לְהַסְתּוּבֵב בּוּין קָבָרים שֶׁל סְתִם אָנָשִׁים, שָׁשֶׁם מִקּוֹר הַקְלָפּוֹת. וְגַם רֹאִים בְּחֹשֶׁש שְׁקָבִיבּוֹת קָבָרִי הַצְדִיקִים הַאֲמַתִּים מִסְתּוּבָבִים כֹּל מִינֵי קְלָפּוֹת הַמְתַלְבָשִׁים עֲצָמָם בָּגּוֹיִם עַרְלִים טְמָאִים וּמְטָפָאִים, וּבָנִים בָּרְחוֹקִים שְׁמִסְתּוּבָבִים בְּלִבּוֹשֵׁי פְּרִיצָות וּשְׁמַץ, וְהַכְלִיל כִּדי לְהַכְשִׁיל אֶת בְּנֵי־אָדָם, וּעֲלֵיכֶנּוּ כֹּל מֵשֶׁבָּא אֶל הַצִּיּוֹן הַקָּדוֹש שֶׁל הַצְדִיק הָאֲמָת, עַלְיוֹ לְשַׁמֵּר עַל עַצְמוֹ בִּיּוֹתָר לֹא לְחַטָּא, חַס וּשְׁלוֹם, וְלֹא לְהַסְתּוּבֵל בָּמִקּוֹמוֹת שְׁאָסּוֹר לְהַסְתּוּבֵל, וְלֹא לְדָבֵר וּלְפָטְפָט מִה שְׁאָסּוֹר לְדָבֵר וּלְפָטְפָט, אֶלְאָ כָל מַגְמָתוֹ תְּהִיה כְּשֶׁבָּא אֶל קָבָר הַצְדִיק, רָק לְחַזֵּר

בהתשובה שלמה אליו יתברך, ודיקא על-ידי-זה
יוזה לתקן נצחי. זה ארכיכים לדעת, אשר דיקא
במקום קדוש ועליזן מאד של גдолו ומחורי
הצדיקים, כמו הפני רבי שמעון בר יוחאי, שם
דיקא מסתובבים כל מיני פריצות, ואריכים לשמר
מאוד מאד על העינים, לא להבש, חס ושלום,
בריאות אסירות, ולא להדק בקלפות המسببות
את הקדשה הנוראה שיש שם, וכן אצל ציון רבינו
ז"ל אריכים שמירה גדולה מאד מאד, לא
להסתובב שם בין הערלים והטמאים, ולא
להסתכל במקום שאסור להסתכל, כי כל אלו הן
קלפות שנבראו מעוננותינו המרבים, ומחמת שיש
כאן מקום קדוש, עליון ונורא מאד, שగול פה
 הצדיק לירד עד ירידתו ונפילהתו, על-כן דיקא שם
מתפסות הסטרא אחרא והקלפות, למנע ולעכוב
בעדו להתקrab אל המקום הקדוש והנורא זה, כי
כמו שבচהיכים היו היה נסיוון קשה מאד מאד
להתקrab אל הצדיק, כי דברו עליון כל דבר אסור,
והיתה עליו מחלוקת עצומה, עד שרבם רבם נתרחק
בשביל המחלוקת והMRIות, כמו כן אמר

הסתלקותו ממחפשות הפטרא אחרת ריווחר, הן לא
להאמין בגודל התקוניים שלו, שהוא עוסק למקן את
נשומות ישראל אמר הסתלקותו, כמו שאמרו
תיכמינו מקדושים (חולין ז): גודלים צדיקים
במיთם יותר ממייהם; ולא זו בלבד אלא גם זאת
מכניס באדם ספקות וקשיות על הצדיק עצמו:
האם שיק אמר הסתלקותו שיוכל למקן גם פגום
ומשחת פמי וכור? ! ועל כלם — שמתפשת שם
הפטרא אחרת, ובאים כל מני ערלים וערלות
בבגדיו שחוץ לטמא את העיניים ולהרהר בהרהור
רעים, וארכיכים רחמים עצומים, רחמים עליונים,
לקדש ולטהר את מה מחשבתו, ועיניו ודבוקיו.
והעולה על הכל — לשזוכה כבר לבוא אל ציינו
קדוש של רבנו ז"ל בעיר אומן, ארכיכים לשמר
מאדר מادر לא להתערב בשום מחלוקת ומריבות
ובוכומי סрак והגלי הבלים, אלא כל מגמותו ארכיכה
להיות רק להתקrab אליו יתברך, וכל רצונו וכסופה
אריך להיות — איך זוכים להכל באין סוף ברוך
הוא. וכל שארם מתגבר ברצונות ובכטיפות
להתקrab אליו יתברך, על ידי זה זוכה שהצדיק

יורד מרים גביה מרים, ובא אל מקום גניית
גפו, ועושה טובה לבר ישראל שבא אל ציונו
הקדוש ומרבה שם בתנוגים; כי זה געשה בחינת
ירידה לאדין, ועל-ירידה יכול לעלות מעלה.
ועיקר העליה — שזוֹכָה להשיג יותר ויומר רחמי^ו
יתברך ובירידת הרחמים פשוטים אל כל אלו
שׁבאים על קברו.

אשרי מי שזוֹכָה לשמר את עצמו מכל רע,
ובא תמיד אל קברי הצדיקים, ומתרפלל על נפשו,
ומבקש ומתהן ממנה יתברך, שיחוס וירחם עליו
שיזכה לחזר בתשובה שלמה, ועל-ירידה הצדיק
נתעלה יותר ויומר אליו מגביהו. וזה גדל
המעלה הנפלאה עד מאד לבוא אל ציון הTEMPLE רבי
שמעון בר יוחאי ושאר ציוני הTEMPLES והאמוראים,
וכן אצל כל הצדיקים, שעלי-ידי שאדם מעורר שם
רחמי שמים עליו, וושאך את לבו אליו יתברך,
ומפרש את כל שיחתו, אזי גורם שירד הצדיק
מגביהם מרים עד מקומו שהוא מנה שם,
ומתקשרות, נפשו רוחו ונשמו בנפש רוח ונשמה

של הצדיק, שזה אDEL היחודים שנעשהם בעת השפטות על קברי הצדיק, ובפרט באין בעיר אומן, שמאד מאי זההינו רבנו ז"ל לבוא אליו, וגלה לנו בפרוש, שייה לא מענוג ורעוע גדול וחולץ עצמות, כשהיבואו אל קברו הקדוש וילמדו ויתפללו שם, ויבקשו רוחמים על עצמו, ובפרט שיאמרו שם העשרה מזמור תהלים שגלה בשבייל תקין לפגם הברית, שאז אפלו אם גבשו ועצמו חטאיהם ופשעו, יעשה לו טובנה נצחית. אבל זה עקר הנטיון, שמבלבלים את האדם בכלל מני בלבולים, העקר שלא יבוא אל קברי הצדיקים, כי באים שם כלל מני תערובות ומלבלים את האדם. ועל כן אשורי ואשורי האדם הוזכה לשמר את עצמו ביותר, שעלייך זה יהיה כלי שימשכו עליו תקוני הצדיק; אשורי לו בונה ואשורי לו בבא.

ג.

צרייך שפדע, אהובי, בני היקר, אשר על כל אדם עזרות ירידות ונפילות, קטנות ומליחות הדעת, והוא מלא קשיות וספקות — הוא על עצמו

וְהַז עַל הַקָּדוֹש־בָּרוּך־הוּא, כִּי מְרַב חַטָּאתֵינוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ שֶׁחָטָא וּפָגָם יָמִים וּשְׁנִים, נִתְעַקֵּם לְבוֹ וְנִתְבְּלַבְלָה דַעַתּו בְקַשְׁיוֹת וּבְסְפֻקוֹת עַלְיוֹ יִתְבְּרַךְ, שֶׁזֶה קָלָקְוֵיל הַמְשֻׁפֵּט, שְׂדֵיקָא עַל־יְדֵי־זֶה הוּא נָופֵל בְכָל פָעֵם לְעַמְקָבָור וְדֹותָה, עַד שִׁיש בְּגִינִּידָאָדָם שְׁכָל־בָּךְ מִתְרַחְקִים מִמְנוּ יִתְבְּרַךְ עַל־יְדֵי גָּדָל הַקָּשְׁיוֹת וּבְסְפֻקוֹת שְׁבָלְבָלוֹ אָוֹתָם, שְׁהָם כָּל־בָּךְ מַבְלָבְלִים בְכָל מִינִי קָשְׁיוֹת וּסְפֻקוֹת, שֶׁאָי אָפָּשָׁר לְהָם לְחַזֵּר וְלִבּוֹא אֶל תְּקוּנָם, אֶלָּא עַל־יְדֵי שְׁבָאִים אֶל קְבָרִי הַצָּדִיקִים; כִּי מִעַלְתַּה הַצָּדִיקִים אָמַר הַסְּתָלְקוֹתָם אֵין לְפָאָר וְאֵין לְשָׁעֵר כָּל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ מִכְמִינוּ הַקָּדוֹשִׁים (חָלֵין זָה): גָּדוֹלִים צָדִיקִים בְמִתְחַתּוּ יֹתַר מִבְמַיִּהָם; כִּי הַצָּדִיק כָּל זָמֵן שְׁמִסְתוּבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם, אָף שְׁהָוָא נְכָל בְמִקּוֹם שְׁנְכָל, וְהָוָא אֹור אַחֲר וּמִיחָד עַמּוֹ יִתְבְּרַךְ, כִּי הַצָּדִיק כָּל יָמִיו מַתְגַּעֲגָע לְעַקֵּר אֶת עַצְמוֹ מִכָּל הַבָּלִי הָעוֹלָם הָזֶה, וּזֹכָה לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בְעַזּוֹ בְחִיּוֹתָיו בְגַופו הַגְּשָׁמִי וּבְחַמְרִי בּוֹ יִתְבְּרַךְ, עַד שֶׁאֵינוּ רֹאֶה שָׁוֵם דָבָר רַק אִמְתָּת מְצִיאוֹתָו יִתְבְּרַךְ, וְאֵין לוֹ שָׁוֵם קָשְׁיוֹת וּסְפֻקוֹת כָּל, וְעַל־כֵּן מֵי שָׁאוֹכָה

להתקרבות אל הצדיק מקדוש והנורא מזה, שזכה
 עוד בזמנים חיים חיותו להיות בכלל באין סוף ברוך הוא,
 וממשיך רחמים וחסדים בעולם – אשרי לו
 ואשרי חילקו, כי אפילו הגורע והירוד ביותר, אם
 יסלק את דעתו וחרםתו למני, ונאמין בדברי
 הצדיק, אזי הצדיק יוכל להעלות ולהגביה גם
 אותו, ולהמשיכו ולהביאו אל תקוננו הנצחי, אך
 מאחר שהשמיות גופו וגשמיות העולם והבליו
 מעליים ו Mastirim ומכסים את גדרת הצדיק
 האמת, מזה בא, שהטעורות עליו תמיד מחלוקת
 ומריבות, כי יש בניגודם פגומים שלא די שהם
 מלככים בתאותיהם ובמדותיהם הרעות, עד
 שאין להם שום אור בחיהם, אלא עוד מעליים
 ומכסים ו Mastirim את הצדיקים ויוציאים נגעים,
 ודברים עליהם כל מיini דבורים רעים וליצנות,
 אז אפילו אלו הנפשות הרוצחות להתקרבות אל
 הצדיק האמת, נכנסים בהם גם-כן ספקות וקשיות,
 ולא יכולים להתקרבות אל הצדיק האמת מרוב
 העלה ומחסתה שיש עליו.

כִּי בְּאַמָּת אֵם הַיּוֹ בְּגִינִּי-אָדָם רֹאִים וּמֶרְגִּישִׁים
 אֲפָלוּ נְצֹזָע אָחָר כְּמַחַט סִידְקִית מִהְאֹור הַגָּדוֹל
 וְהַנּוֹרָא שֶׁמְאִיר עַל גָּדוֹלִי נְשָׂמוֹת הַצְדִּיקִים, וְאֵיךְ
 שְׁהָם דָּבּוֹקִים וּמִיחְדִּים בּוֹ יִתְּבָרֶךְ בְּבֶטֶול כָּל
 הַרְגָּשָׁותָהָם, אָזִי הַיּוֹ כָּלָם בְּטָלִים וּמְבָטָלִים לְנִגְדָּם
 לְגַמְּרִי, וְהַיּוֹ כָּלָם מִתְקָרְבִּים עַל יָדָם לְמִקְדּוֹשָׁ
 בְּרוֹךְ-הָוּא, וְהִיה תָּקוֹן הַשְּׁלָמָם, אֲךָ בְּשִׁבְיל הַבְּחִירָה
 וְהַגְּפִין סְبָבָה תְּקָדוֹשָׁ-בְּרוֹךְ-הָוּא, וּמְסִרְבָּה כְּחוֹת
 עַצְוּמִים לְהַסְּמִידָמִים שִׁיבּוֹא עִם שְׁלִיחֵיו
 הַפְּגּוּמִים, שִׁיעֹרְרוּ מִתְלֻקָּת וּמִרְיבּוֹת וְלִיצְנוֹת עַל
 הַצְדִּיק הַגָּדוֹל בְּמַעַלָּה נֹרֶאָה וּגְפַלְאָה מַאַד, וְעַל-
 יְדֵי-זֶה גַּתְרָחִים מִמְּנוֹ בְּגִינִּי-אָדָם וּגְשָׁאָרִים בְּחַשְׁךְ
 שְׁלָהָם, אֲשֶׁר בְּאַמָּת הַצְדִּיק הַיָּה יִכְּלֶל לְהֽוֹצִיא אֹתָם
 מִקְשִׁיותָהָם וּסְפָקוֹתָהָם, וּלְקָרְבָּם אֲלֵיו יִתְּבָרֶךְ, אֲךָ
 מִתְּמַת גָּדֵל הַלִּיצְנוֹת שְׁנַתְּפִשְׁטָה בְּעוֹלָם, עַל-יְדֵי-זֶה
 כָּלָם גַּתְרָחִים מִמְּנוֹ. וְלֹכֶן כְּשַׁגְּסַפְּלָק הַצְדִּיק
 מִהָּעוֹלָם, שֶׁאָז כִּبֵּר הַפְּשִׁיט מִמְּנוֹ אֶת גּוֹפוֹ הַגְּשֵׁמִי
 וּהַחֲמָרי, וְאָז כְּשֶׁאָדָם בָּא אֶל קָבְרוֹ וּמְבָקֵשׁ וּמְתַחַפֵּן
 מִמְּנוֹ יִתְּבָרֶךְ, יִכְּלֶל בְּגַדְלָה לְהַתְּקָרֵב יוֹתֵר וּיוֹתֵר אֲלֵיו

יתברך, כי אז כבר הפשיט הצדיק את גופו הכספי
והחמרי.

ועל-כן מי שזכה להתעורר ולבוא אל קבר
הצדיק אמר הסטלקותו, אז הוא יכול להתקרבות
אליו יתברך ביותר שאתה וביתר עז, כי כל אלו
החולקים והמנוגעים והלייצנים שהتلוצצו ומונעו
וכסוי את הצדיק בחיים חיותו, אחר הסטלקותו
נתקטל פחים, כי גדול פח הצדיק אמר הסטלקותו,
זה לא נתן להסביר כלל, כי נפשת לגמרי
משמעותו, ואין עליו שום לבוש, ועל-כן עכשו
אמר הסטלקות הצדיק בקהל להתקרבות אל הקדוש
ברוך הוא, אבל גם על זה אሪיכים רחמים רבים,
כי מקלפות שברא הארץ עליידי עוננותיו המרבים
מסבבים אותו, עד שגם אחר הסטלקות הצדיק יש
נטון גדול לבוא אל קברו, אבל מי שזכה לשבר
את כל הנסונות והעופבים והמנוגעות האלה, ובא
אל קבר הצדיק, ומתהן וمبקש שם רחמים
ותחנונים על נפשו, אז דיקא יורדת הארץ גדולה
משמעות הצדיק אל המקום שעומד שם הארץ,

וזוכה גם הוא להזדקה בזופך אחר זורך, עד שמי שמתמיד לבוא אל קבר הצדיק, ומתחפל ומתמן שם אליו יתברך בזכות הצדיק, שיחוס וירחם עליו ליצאת מטאוטיו ומהותיו הרעות, אזי זוכה שגט הוא נעשה כטה לגבי גלי אור אין סוף ברוך הוא, ומheid בו גם כן אור אין סוף ברוך הוא, וכי יכול לחתור בחשובה שלמה; ועל כן אשרי ואשרי מי שזכה לבוא אל קבר הצדיק בכל פעם, ולבקש ולהתמנן אליו יתברך. ולכן ראה אהובי, בני פיקר, מה לפניו, אמר שזכית לשבר את כל המניעות והעפובים, וכבר זכית לבוא אל ציון רבינו ז"ל בעיר אומן, אשר גלה לנו נראות ונפלאות ממד, אשר מי שיבוא אל ציונו הקדוש, אפילו אם עצמו וגבתו מטאטו ופשעו, ניתן פרוטה לצדקה בעבורו, ויאמר שם העשרה מזמור תהילים, הנקראים 'תקון הכללי', וישפיך את נפשו אליו יתברך, אזי יוציאו מהשאול שחיתות ומתחתיו, ויעשה לו טוב ברוחניות ובגשמיות; ועל כן ראה אהובי, בני פיקר, אם כבר זכית לשבר כל-כך הרבה מניעות ועכובים ובלבולים שהי לך, זכית לעלות ולדגג

על כל המניות ועהפוקים, ושבורת פבר את כל הזרות ומהמניעות מהטרדות והבלבולים, ובאות אל ציון רבנו ז"ל באומן, ראה לנצל מאד את כל הזמן, ותשמר את עצמה מאד מכל מיני ליצנים שמסתובבים בסביבות קברו הקדוש, ואל תפטעט דברים בטלים ומבטלים, זכר כמה צרות ויטורים היה לך בביתך עד שיבאת לכאן, זכר כמה צרות ומגיניות ועהפוקים היה לך במשפחתך ובכמה וכמה טרדות ובלבולים ומרירות עברי עלייך, עד שצית למשיג את הסוף ולבוא לך, ועכשו שכבר זכית להוציא מהכח אל הפעל לבוא אל קבר הצדיק, ראה לשמר את עצמה מהטראה אחורא ומקלותה העסובים את קבר הצדיק, שהם כלל האנשים הבאים לעורר מחלוקת ומריבות גם כאן בקברו הקדוש, ומחלוזצים מזה ומזה, ומפטפטים בדברים בטלים; ראה אהובי, בני היקר, לבורת מהם, ותזפר היטב אל מי אתה ואל מה אתה, ומה תכליתך פה, ודקיקא על-ידידה תזפה להתעלות יותר ויוטר, ותזפה לבוא אל תקונך הנצחי; ועל-כן ראה לשמר את עצמה מאד אהובי, בני היקר,

מאחר שכבר דלגת וקפצת ועברת על הכל, ראה לנצל את הזמן הקדוש שיש לך פה בքבר הצדיק, ולא תאבה ולא תשמע אל שום בריה שבעולם, רק שפך את נפשך על קבר הצדיק, ותבקש רחמים ממנה יתברך בזכות הצדיק הקדוש והנורא השוכן כאן, رغم אפתה תזקה לשוב בתשובה שלמה, ותצא מכל צרותיך ומרירותך, ומכל המניעות והעכובים המסייעים אותך תמיד, ותזקה לחזר אליו יתברך, ותזקה גם אפתה לזכך את גוף הגשמי והחמרי, וגם אפתה תזקה לךaira על נפשך אורו יתברך בהארה נוראה ונפלאה מאד, ולא תהייה בטלן, אלא תבללה את הזמן היקר בשיחתה ביןך לבין קונה, ותרבה במזמור תהלים, ותבקש ותתגן על נפשך, אז דיקא אם תהי עקשן לשמר על עצמך מאד מאד לא להתערב עם שום בעל מחלוקת ובuali ליצנות, אלא כל חפצך ורצונך יהיה להשיג אתה האמת, אז דיקא תזקה לבוא אל תכילת הטוב שנבראת בעבורו; ועל כן ראה אהובי, בני היקר, לציית לי, ותשמר מאד מאד לא להטע בראשת הקלות והסטרה אחותך, אלא כל פנחת ביאתך אל

קָבֵר הַצָּדִיק תְּהִיָּה רַק לְשׁוֹב בַּתְּשׁוֹבָה אֲמֻתִית,
 בַּתְּשׁוֹבָה שְׁלָמָה, וְלֹא כְּעֵצֶם בְּזַפְנוֹת אַחֲרֵי זַפְנוֹת
 וּבְבָרוֹר אָמַר בָּרוֹר, עַד שְׁתִּזְכָה גַם אַתָּה לְשׁוֹב
 בַּתְּשׁוֹבָה אֲמֻתִית, בַּתְּשׁוֹבָה שְׁלָמָה, וְתְהִיָּה גַעַשָּׂה
 כְּלֵי לַהֲמַשְׁבַת זַיִן אָרוֹן הָאִין סָוף בָּרוֹךְ הוּא. וְאֵם
 תְהִיָּה בַּיָּתָךְ אֶל קָבֵר הַצָּדִיק רַק בְּשִׁבְיל כְּוֹנָה זוֹ
 — לְשׁוֹב בַּתְּשׁוֹבָה אֲמֻתִית, בַּתְּשׁוֹבָה שְׁלָמָה, וְלֹא
 תְּבָלְבֵל אֶת עֵצֶם מֵאָף אָחֵד, דִיקָא עַל־יְדֵי־זָהָר
 תִּזְכָה לְכָל הַתְּקוֹנִים שִׁיכּוֹלִים לְקַבֵּל כֹּאן, וְאֵז טֹב
 לְהַזְהֵר וּבָבָא לְגַנְצָח נַצְחִים.

תִּם וְגִשְׁלִם, שְׁבָח לְאֵל בָּרוֹא עוֹלָם!

מְלֵא כָּל בָּאָדָם